

Третята по редъ и възраст клуцохорска махала е Драгойчовата. Името си, вече като образувана, е взела отъ клуцохорския богаташъ Драгойчо, прадѣдо по майка на Д-ръ Селимински, който е умрѣлъ въ 1790 г. Ако сѣдимъ отъ думитѣ на Селимински, че родътъ му по майка е срѣд-невѣковенъ сливенски и като знатенъ е притежавалъ правдини, най-вече соколнишки, ще се заключи, че Драгойчовото сѣмейство или неговитѣ прадѣди по жена сж заселени въ Клуцохоръ отъ самия Сливенъ. Това се види и отъ факта, че тѣ сж имали собствена земя и гори въ мѣстността Аблѣново (на западъ отъ Селището). Драгойчо е билъ освободенъ отъ всѣкакъвъ данѣкъ и въ замѣна на това е пращалъ ежегодно по единъ дресиранъ соколъ на доганджибашията въ Ц-дъ¹⁾. Едно отъ имената на заселищата ни, което напомня това на махалата Драгойчова, е Драгойчинци (кюстендилско).

Четвъртата, най-нова и западна махала на Клуцохоръ, Овчарската или по турски Чобанъ-Махалеси, е постепенно нараствала къмъ западнитѣ склонове на Хамамъ Баиръ и източнитѣ на Урумъ Тарла, край мѣстноститѣ Харманитѣ и Кешишликя. Като най-нова часть на Клуцохоръ, тя не е по-млада отъ два вѣка. Самото ѝ име показва, че е заправена и заселявана отъ българи, по занятие овчари, които или часть отъ които сж се ползували до първата четвъртъ на миналия вѣкъ съ извѣстни правдини, въ замѣна на които сж ходѣли въ Ц-дъ да пасятъ султанскитѣ и визирскитѣ стада. Слѣда отъ това, редомъ съ задълженията и на други български жители, както е случаятъ съ копривщенскитѣ овчари и джелепчии, се намира въ цариградскитѣ пасбища въ името на тѣй нарѣчената тамъ прочута съ водата си Чобанъ Чешме. Населението отъ тая часть на Клуцохора винаги се е отличавало съ свободолубивъ духъ и хайдушки подвизи.

Тѣй нарастналиятъ Клуцохоръ, прошаренъ на мѣсти, особно край Куруча и Голѣмата вада, съ градини, дараци и воденици, — до 1829 г. е билъ почти

¹⁾ Отъ рода на Драгойчо си води началото и прочутиятъ революционеръ отъ надвечерието на освобождението на Георги Икономовъ, вуйка на младитѣ Х. Василевци.